

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.314/2012/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év június hó 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta az alábbi

ítéletet:

A jelentős értékre, fegyveresen elkövetett rablás büntetének kísérlete miatt **a** és társa ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2012. év június hó 21. napján kelt 6.B. 1233/2010/79. számú ítéletét az I.r. vádlott vonatkozásában **megváltoztatja.**

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bűnjel Csoportjánál Bj.1522/2011. számon bevételezett 20. tételszám alatt kezelt paróka lefoglalását megszünteti és az I.r. vádlottnak kiadni rendeli.

Az ítélet bevezető részében a tárgyalási napok között 2012. április 14. napjaként feltüntetett időpont helyesen 2012. április **17.** napja.

Az I.r. vádlott helyesen 2010. május hó **27.** napjától töltötte más ügyben a jogerős szabadságvesztés büntetését.

Az I.r. vádlott lakcíme megszűnt, bejelentett lakóhellyel nem rendelkezik.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az I.r. vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék a 2012. június hó 21. napján kihirdetett ítéletével az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki rablás büntettének kísérletében (Btk. 321.§ (1), (4) bekezdés b.) pont), ezért 6 év fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről valamint a felmerült bűnügyi költség viseléséről. A II.r. vádlottat szemben a büntetőeljárást büntethetőséget megszüntető okból a 2012. február hó 14. napján jogerős 6.B.1233/2010/70. számú végzésével megszüntette.

Az ítélet ellen az ügyész az I.r. vádlott terhére a büntetés súlyosításáért, az I.r. vádlott és védője felmentésért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.432/2011/12. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást, a szükséges bizonyítékokat beszerezte, azokat a tárgyalás anyagává tette. Indokát adta, hogy milyen bizonyítékot miért vett figyelembe a tényállás és az I.r. vádlott bűnösségének megállapítása során. Nagyobb részben megalapozott tényállást állapított meg. Iratellenes megállapítást tartalmaz az ítélet ugyanakkor az I.r. terhelt családi állapotával kapcsolatban. A vádlott nőtlen, élettársi kapcsolatban él olyan formában, hogy élettársa tartósan külföldön dolgozik. Bejelentés nélkül dolgozott letartóztatásáig egy autószerelőnél, jövedelme kb.200.000 forint volt.

Az ügyészi álláspont szerint okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság I.r. vádlott bűnösségére, törvényesen minősítette a bűncselekményt is. A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket ugyanakkor hiányosan sorolta fel. További súlyosító körülményként értékelendő, hogy tervszerűen, hosszabb felkészülést követően került sor a cselekményre, melynek elkövetésekor a vádlott nemcsak felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje alatt, hanem büntetőeljárás hatálya alatt is állt. Nem hagyható figyelmen kívül a kísérlet, mint enyhítő körülmény megítélésénél, hogy a bank biztonsági őre több figyelmeztető lövést is leadott, s a terhelt csak az ezután irányába leadott lövésekre hagyott fel a cselekmény befejezésével. A törvényi minimumot alig meghaladó büntetés nem igazodik a cselekmény súlyához, a vádlott terhére írható körülményekhez. Vele szemben a büntetés célja csak súlyosabb joghátrány alkalmazásával érhető el. A járulékos rendelkezések törvényesek azzal, hogy a 10.000 forintos bankjegyre elrendelt vagyonelkobzást az elsőfokú bíróság nem indokolta. Észrevételezte a fellebbviteli főügyészség azt is, hogy az ítélet bevezető részében az áprilisi határnap elírásra került. Indítványozta, hogy az ítélet tábla a büntetést súlyosítja, az elírást pontosítsa, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

A nyilvános ülésen az I.r. vádlott előadta, hogy a cselekményt nem követte el. Álláspontja szerint a híváslisták adatai 1. sz. tanú és II.r. vádlott érintettségét támasztják alá. Felhívta a figyelmet arra, hogy a cselekményt hozzá kapcsoló objektív bizonyíték, így DNS, ujjlenyomat, lábnyom, szagminta, bűnjel nem került rögzítésre, lefoglalásra, a híváslisták sem igazolják felelősségét. A parókárol nem bizonyosodott be, hogy megegyezik az elkövetőről készített felvételeken láthatóval. A nyomozók szándékosan mulasztották el antropológus szakértő kirendelését és telefonja cellainformációinak ellenőrzését, mert akkor bebizonyosodott volna, hogy ártatlan. Kreált bizonyítékok alapján került sor büntetőjogi felelősségre vonására. Hiteltelennek tartotta a kihallgatott tanúk vallomásait, az elkövetőről készített kamerafelvételen egyértelműen látszik, hogy nem is hasonlít rá.

A védő perbeszédében lényegében az elsőfokú bíróság előtt elhangzottakat ismételte meg. Álláspontja szerint a tényállás megalapozatlan, mert az első fokú bíróság az elkövető személyére helytelenül következtetett, azaz a tényállás a Be. 351.§ (2) bekezdés d.) pontjában írt hibában szenved, másodfokon felülmérlegelhető. A nyomozás során az antropológus szakértő kirendelése iránti védői indítványnak a hatóság helyt adott, mégsem történt meg, az elsőfokú bíróság is elutasította az erre irányuló indítványt, mely lényeges eljárási szabálysértés. A video-technikus szakértő véleménye nem válthatja ki az antropológus szakértőt, mert nem kompetens a szakkérdésben. A rendőrhatalóság azt sem vizsgálta, honnan jött a I.r. vádlottra, mint elkövetőre vonatkozó névtelen telefon, objektív bizonyítékot pedig felkutatni nem sikerült. Megpróbálták I.r. vádlottat „betolni az eljárásba”, melyhez valakinek érdeke fűződhetett. A nyomozóhatóság bár becsatlolta a híváslistákat, nem készített összefoglaló jelentést arról, hogy I.r. vádlott telefonja hol forgalmazott a vád tárgyát képező időszakban. 2009. március hó 20. napján az I.r. vádlott telefonja a lista szerint Érd mellett, április 15.-én Martfű és Sósút cellánál volt. Amennyiben tanúként kihallgatásra kerülnek azon személyek, akik a híváslistákon szerepelnek, kiderült volna, hogy I.r. vádlottal beszéltek-e. A lefoglalt párka az elkövetésnél használttal nem azonosítható, az elkövetőé rövidebb, más fazonú. A nyomozati iratok 1017. oldalára befűzött jelentés tartalma nem perdöntő bizonyíték I. és II.r. vádlott kapcsolatára, mert ebben a körben a vádlottak elfogadható vallomást tettek, mely más bizonyítékkal nem cáfolható. A poligráfos vizsgálat eredménye kétségbe vonható, nem releváns bizonyíték. Kiemelte a tanúk vallomásaiban rejlő ellentmondásokat az elkövető testi paramétereire, ruházatára vonatkozóan, 2. sz. tanú kifejezetten ápoltság megjelenésű emberről számolt be, amilyennek a hiányos fogazatú vádlott nem nevezhető. Elsődlegesen az I.r. vádlott felmentésére, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt felderítetlenség és lényeges eljárási szabálysértés okán.

A vádlott az utolsó szó jogán ártatlannak vallotta magát.

A Fővárosi Ítéltábla a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta. Valamennyi olyan bizonyítékot értékelési körébe vont, amely a tényállás megállapítása szempontjából releváns

volt, ezek alapján nagyobb részben megalapozottan állapította meg a tényállást. Helyesen utasította el az antropológus szakértő kirendelésére vonatkozó indítványt, mert az elkövető testalkatának elemezhetőségét „felpuffasztott” ruházat alkalmazásával, arckarakterének pontos beazonosíthatóságát álbajusz, szakáll ragasztásával tudatosan nehezítette. Kétségtelen, hogy a nyomozás során a védő antropológus szakértő kirendelésére vonatkozó indítványa nem került elutasításra, ugyanakkor dr. Simonyi Endre igazságügyi számítástechnikai szakértő véleményt adott abban a körben, hogy a biztonsági kamera felvételén látható elkövető azonosítható-e I.r. vádlottal, illetve a március 20.-i és április 15.-i felvételeken ugyanazon személy látható-e, mely vélemény egy a bizonyítékok sorában. Nem tekinthető az elsőfokú bíróság részéről az elutasítás eljárási hibának, a nyomozóhatóság részéről pedig az indítvány el nem utasítása után a kirendelés elmaradása ugyancsak nem olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését eredményezhette volna. Helyesen került elutasításra I.r. vádlott híváslistáinak további elemzése, összefoglaló jelentés készíttetése, enélkül is megnyugtatóan megállapítható volt a tényállás. A védő által a perbeszédben hivatkozott Martfű, Sósút cellapozíciók sem feleltethetők meg az I.r. vádlotti nyilatkozattal, mely szerint a cselekmény idején vagy lakásában, vagy a csepeli műhelyben tartózkodott. Fel sem vetődik, hogy a nyomozóhatóság csak az I.r. vádlottat terhelő adatokat kívánta beszerezni, és nem foglalkozott az ártatlanságának igazolására alkalmas bizonyítékokkal. Az I.r. vádlott védőjének azon bejelentésére, hogy 2 tanú alibit tud igazolni I.r. részére (449. nyomozati oldal), azonnal megtörtént a tanúkenti kihallgatásra irányuló kapcsolatfelvétel, az eljárási cselekmény azért nem történt meg, mert az egyik tanú telefonon közölte az ügy előadójával, hogy nem tud nyilatkozni a jelzett időszakra a védői bejelentés ellenére (1031. nyomozati oldaltól), a védő indítványát ugyanezen okra hivatkozással visszavonta. A védői indítványban szereplő hét bizonyítási indítvány közül ötnek a hatóság eleget tett. (451. nyomozati oldal) I.r. vádlott telefonforgalmazásának listái az iratanyagba becsatolásra kerültek, összefoglaló jelentés készítésének elmaradása annak értelmezését, felhasználását nem akadályozta. Nem vezetett felderítetlenséghez az sem, hogy a nyomozás során az I.r. vádlott telefonján hívott személyek nem kerültek tanúként kihallgatásra. Konceptió nyomozati eljárás lefolytatására, az I.r. vádlott „cselekménybe tolására”, más személy leplezésére nem merült fel adat. A bizonyítási cselekmények a Be. rendelkezéseinek megfelelően, törvényesen kerültek lefolytatásra, az I.r. vádlott elkövetői pozíciójára vonatkozó ismeretlen betelefonáló személyének azonosítása nem feladata a nyomozásnak. Kétségtelenül merültek fel adatok a híváslisták elemzését követően 1. és 3. sz. tanúk érintettségére, akiket a nyomozóhatóság nem hallgatott ki tanúként, ugyanakkor az elsőfokú bíróság a 2011. november hó 3.-i határnapon e személyeket tanúként kihallgatta, a bizonyítás ezen hiányosságát pótolta.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás felderített, téves logikai következtetést nem tartalmaz, kismértékben ugyanakkor hiányos, és nem felel meg az iratok tartalmának (Be. 351.§ (2) bekezdés b.) és c.) pontjában írt megalapozatlansági hiba) mely a másodfokú eljárásban az iratok tartalma alapján a

Be.352.§ (1) bekezdés a.) pontja alapján kiegészíthető mind a személyi részt, mind pedig a történeti tényállást illetően.

Az I.r. vádlottnak a 2011. április hó 14.-i tárgyalási határnapon (13. számú tárgyalási jegyzőkönyv), valamint a Budai Központi Kerületi Bíróság 13.Bny.1844/2009/2. számú jegyzőkönyvében rögzített nyilatkozata alapján a személyi rész módosításra szorul az alábbiakkal:

Az I.r. vádlott nő családi állapotára utalást, mint iratellenes megállapítást a másodfokú bíróság mellőzi. I.r. vádlott helyesen nőtlen családi állapotú, élettársi kapcsolatban él, élettársa Németországban vendéglátásban dolgozik, 2 kiskorú gyermeke van, akiket élettársa külföldi tartózkodása alatt ő nevelt.

A beszerzett erkölcsi bizonyítvány adatai alapján az I.r. vádlott előéletére vonatkozó rész kiegészítésre szorul az alábbiakkal:

A 6. pontban feltüntetett összbüntetést az I.r. vádlott 2003. augusztus hó 13. napján kitöltötte.

A 8. alatt jelzett elítélés jelen cselekmény elkövetése utáni.

2010. május hó 27. napján vették fogamatba a 7. alatt jelzett büntetést, melyből 2011. január hó 11. napján $\frac{1}{4}$ -ed feltételes kedvezménnyel szabadult, e naptól a 8. alatt írt büntetést töltötte, melyből $\frac{1}{3}$ -ad feltételes kedvezménnyel szabadult 2011. július hó 31. napján. E naptól jelen ügyben ismét előzetes letartóztatást tölt.
(Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet 68. szám alatti irata)

Jelenleg I.r. vádlott ellen két eljárás folyik:

A Budaörsi Városi Ügyészség B. 2270/2008/7. számú vádiratával a 2008. június hó 17. napján elkövetett cselekmény miatt ittas járművezetés vétségével, B. 5182/2007/3-II. számú vádiratával a 2007 évben elkövetett, a Btk. 282.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a.) pont szerint minősülő és büntetendő kábítószerrel visszaélés vétségével vádolja.

A történeti tényállást a másodfokú bíróság az ítélet 4. oldal utolsó bekezdésében kiegészíti azzal, hogy a II.r. vádlottnak az I.r. vádlott a közreműködésért egy 10.000 forintos bankjegyet adott.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás ezen kiegészítésekkel megalapozottá vált és a felülbírálat alapját képezte a Be.352.§ (2) bekezdése szerint.

Az elsőfokú bíróság szűkszavú indokolásában a nem teljes körben feltüntetett bizonyítékokat irathűen sorolta fel és azokat a logika szabályainak megfelelően értékelte egyenként és a felsoroltakat egymással is összevetve. Helyesen fejtette ki,

hogy miért állapítható meg a másként történés lehetőségét kizárva, hogy az I.r. vádlott a terhére rótt cselekményt elkövette. Az indokolás a hiányosságok miatt jelentős kiegészítésre szorul az alábbiak szerint:

Az elsőfokú bíróság a II.r. vádlott vallomása ismertetése során (ítélet 5. oldal közepétől) azt a megállapítást tette, hogy csak a nyomozati szakban tett vallomást. Ezzel szemben a 19. tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint a 2011. május 26.-i tárgyaláson felolvasta írásbeli vallomását, kérdésekre nem kívánt válaszolni.

A vallomás lényege szerint ártatlan, I.r. vádlottat nem ismeri. A rendőrségi folyosón történő találkozás során még ő kérdezte meg a rendőrtől, hogy miért kopasz köcsögözte le az I.r. vádlott. A rendőr azt válaszolta, hogy lehet, hogy neki szólt, mert neki is rövid a haja. Az általa szállított személy az I.r. vádlottnál magasabb, hangorgánuma is más volt. A tőle lefoglalt egyik telefon vonatkozásában azért adott a nyomozás során kitérő választ, mert egy barátnőjével tartotta rajta a kapcsolatot, amelyet felesége előtt titokban kívánt tartani.

5. sz. tanú a tárgyaláson nem ismerte fel I.r. vádlottat, ugyanakkor személyfelismeretés alkalmával (923. nyomozati oldal) négy személy közül határozottan, teljes bizonyossággal kiválasztotta magassága, arca alapján. A fényképtablóról történt kiválasztás során úgy nyilatkozott, hogy a III. számú tablón I.r. vádlott hasonlít leginkább az elkövetőhöz. (761. nyomozati oldal)

4. tanú a tárgyaláson abban határozottan biztos volt, hogy a neki bemutatott páróka volt azon az emberen, aki 2009. március 20. napján érdeklődött a bankfiókban. (25. jegyzőkönyv 15. oldal) E tanú a nyomozás során (905. nyomozati oldal) I.r. vádlottat négy személy közül kiválasztotta, biztos volt benne, hogy ő az a férfi, aki március 20.-án a fiókban járt, április 15.-én pedig kirabolta a bankot. A fényképtabló elébe tárása során nem ismerte fel az elkövetőt. (769. nyomozati oldal)

2. sz. tanú (nyomozati iratok 735. oldala) I.r. vádlottat a fényképről történő felismerésre bemutatás alkalmával a III. számú tablón határozottan felismerte szemérről, arcvonásairól, markáns álláról, orra formájáról. Személyfelismerésre bemutatás alkalmával (813. oldal) kék szeme, arcvonásai és magassága alapján négy személy közül biztosan kiválasztotta mind a sapkás, mind a párókás bemutatásnál.

6. sz. tanú tanúvallomása ismertetésénél az elsőfokú bíróság csak arra hivatkozott, hogy a tanú a nyomozás során fényképről felismerte az elkövetőt.

Ezen megállapítás kiegészítendő azzal, hogy határozottan felismerte a III. számú tablón az I.r. vádlottat arcformája, bőrszíne, arca felépítése alapján. (750. oldal)

Személyfelismeretés során ugyancsak határozottan kiválasztotta (855. nyomozati oldal) arcformája, tekintete, magassága alapján. Nyilatkozata szerint „rögtön beugrott, hogy ő az”.

7. sz. tanú (751. oldal) összbenyomása és tekintete alapján ismerte fel I.r. vádlottat a III. számú tablóról, személyfelismertetés alkalmával (833. oldal) határozottan kiválasztotta tekintete, arccsontozata, arcvonásai és magassága alapján.

8. sz. tanú nem ismerte fel I.r. vádlottat (889. oldal). Bejelentése a nyomozati iratok 969. oldalán található.

A felismerésre bemutatásokkal kapcsolatosan törvénytelen eljárási cselekményre, a tanúk befolyásolására adat nem merült fel.

A telefonlisták tanulmányozása, a híváselemzések kapcsán az volt megállapítható, hogy II.r. vádlott kapcsolatban állt 1. és 3. sz. tanúkkal, akiket a bíróság tanúként kihallgatott, és akik a tárgyaláson választ adtak az e körben feltett kérdésekre, amely válaszok más bizonyíték által nem nyertek cáfolatot. (52. számú tárgyalási jegyzőkönyv)

Az Igazságügyi Minisztérium Bűnügyi Szakértői- és Kutatóintézete Daktiloszkópiai Szakértői Osztálya (211. nyomozati oldal) ujjnyomat-szakértői véleménye szerint a mintaként beküldött ujjnyomatok közül kettő volt azonosításra alkalmas, mely bevitelre került az Automatikus Ujj- és tenyérazonosító Rendszerbe (AFIS), a bűnügyi adattárban lévő személyek között a keresés nem vezetett eredményre.

A Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet véleménye szerint a vádlottól lefoglalt cipők talpnyomata nem volt megfeleltethető a helyszínen talált nyommal. (nyomozati irat 153. és 225. oldal)

A 241. oldalra befűzött szemle megtartásáról szóló jegyzőkönyv tanúsága szerint a cselekmény napján a taxi gépkocsiból lefoglalásra került egyebek mellett egy db. 10.000 Ft-os bankjegy, a hatóság 3 darab szagkonzervet is rögzített.

A szagazonosításról készült jegyzőkönyv szerint (301. oldaltól) a szagazonosító szolgálati kutyák azonosságot nem jeleztek I.r. vádlott szagmintáját megismerve.

A II.r. vádlott kocsijában (nyomozati irat 293. oldal) az I.r. vádlotthoz köthető hajat, szőrszálat, egyéb tárgyat nem sikerült azonosítani. A rögzített szőrszál azonosításra nem alkalmas testszőr volt, a kihullott hajsza és szőrszál nukleáris DNS vizsgálatra nem volt alkalmas. (Pálkásné Varga Katalin igazságügyi biológus szakértő véleménye)

Bánhegyi Attila igazságügyi ujjnyomat-szakértő véleménye szerint a lefoglalt 10.000 forintos bankjegy személyazonosításra nem volt alkalmas. (255. nyomozati oldal)

Az I.r. vádlottól és a II.r. vádlottól lefoglalt tárgyak a lentebb elemzett páróka kivételével nem voltak a cselekményhez köthetők.

Dr. Simonyi Endre igazságügyi számítástechnikai szakértő nyomozati iratok 471. és 501. oldalára befűzött véleménye szerint a 2009. március 20.-i és április 15.-i felvételen látható két személy azonosságát kizáró eredmény a képek feldolgozása során nem adódott, nagyon valószínű egyezés mutatható ki, arra a kérdésre, hogy I.r. vádlott azonos-e a két felvételsoron látható személlyel, a mérések nagyon valószínű egyezést mutattak.

A bizonyítékok egybevetéséből az elsőfokú bíróság által levont következtetés az I.r. vádlott bűnösségére okszerű, megfelel a logika szabályainak. Kétségtelen, hogy az I.r. vádlottól lefoglalt párka azonossága a cselekmény idején használttal bírói bizonyossággal nem volt megállapítható, (ekörben az ítélet 12. oldalán a bűnjellel kapcsolatos elsőfokú megállapítás is kiegészítésre szorul) tárgyi bizonyíték, hozzá köthető nyom és egyéb objektív bizonyíték nem került felderítésre, ugyanakkor a tanúk közül 4 személy határozottan kiválasztotta (ketten a tárgyalási szakaszban is). A nyomozati iratok 1017. oldalán fellelhető rendőri jelentés tartalma szerint nyilvánvaló, hogy I. és II.r. vádlott ismerte egymást, az ekörben előadott vádlotti vallomások nem fogadhatók el. Nem elhanyagolható az sem, hogy I.r. vádlott nem tudta igazolni, a cselekmény idején hol tartózkodott. A poligráfós vizsgálat eredményeként született szaktanácsadói vélemény és az igazságügyi számítástechnikai szakértő véleménye egy a bizonyítékok sorában, amelyek a szabad bizonyítási rendszerben felhasználhatók, azonban nyilvánvalóan kisebb súllyal vehetők figyelembe a bizonytalansági tényezők miatt. Kijelenthető ugyanakkor, hogy bár önmagukban alkalmatlanok lennének I.r. vádlott bűnösségének alátámasztására, de a többi bizonyítékkal összevetve illeszkednek az I.r. vádlott bűnösségét alátámasztó bizonyítékok sorába.

Nem osztotta az ítélőtábla a védői aggályokat a tanúk szavahihetőségével kapcsolatban. Nem hagyható figyelmen kívül az iratanyag áttanulmányozását követően, hogy I.r. vádlott az elkövetés időpontjától az eljárás során milyen változáson ment át, lefogyott, arca beesettebb lett, a tanúk többsége ennek ellenére ismerte fel határozottan.

A tanúk szavahihetőségét - a vallomások között fellelhető egyes ellentmondások ellenére is - tovább erősíti az a körülmény, hogy egymástól teljesen függetlenek, (banki alkalmazottak, ügyfél, taxisofőr) akik az események egy-egy mozzanatára nyilatkoznak, melyek mozaikszerűen összeilleszthetők. Fel sem vetődik, hogy összebeszélhettek volna, vagy bármiféle érdekük fűződött volna ahhoz, hogy az I.r. vádlottra valótlan terhelő vallomást tegyenek, vagy a nyomozóhatóság által befolyásolva lettek volna. 2. sz. tanú szavahihetősége nem dőlt meg azért, hogy ápoltnak látta a nála érdeklődő hiányos fogsorú ügyfelet. Az ápoltság és az alig látható fogazathiány (közvetlenség elve alapján szemlélve) nem egymást kizáró fogalmak, az elsőfokú bíróság által az ítélet 8. oldal 4. bekezdésében foglaltak helytállóak.

Figyelemmel arra, hogy az I.r. vádlott és védője koncepciós nyomozati eljárás lefolytatására hivatkozott, az alábbiak rögzítése is szükséges:

A cselekmény napján kihallgatott II.r. vádlott tanúvallomása összevetetésre került az 5 helyről beszerzett térfigyelő kamerák felvételeivel (nyomozati iratok 325. oldala), a taxi gépkocsi mozgása óra-percre meghatározásra és elébe tárásra került, melynek kapcsán releváns kérdésekben megváltoztatta gyanúsítottkénti kihallgatása során nyilatkozatát. Terhelő adatokat szolgáltatott a telefontanú vonalára 8. sz. tanú az előzményekre, az elkövető személyére, I. és II.r. vádlott induláskori viselkedésére. A nyomozati iratok 1007. oldalára befűzött jelentés I. és II.r. vádlott kapcsolatát igazolta, négy tanú az I.r. vádlottat mint elkövetőt kiválasztotta. A telefontanú vonalára bejelentést tevő 8. sz. tanú független a bankfiókban és annak környékén tartózkodó tanúktól minden vonatkozásban, míg 2. sz. tanú kötötte össze a 2009. március 20-án érdeklődő ügyfél és az április 15.-i elkövető személyét. A nyomozati cselekmények alakulása azt mutatja, hogy az az összeesküvés elmélet, amelyre az I.r. vádlott és védője hivatkozott, nem igazolható.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a vád tárgyát képező cselekményt helyesen minősítette. Törvényes a hivatkozás abban a körben is, hogy az I.r. vádlott önkéntes elállása fel sem vetődhet.

Nem indokolta meg ugyanakkor a törvényszék, hogy miért az elkövetéskor hatályos jogszabályt alkalmazta. E Btk. a cselekmény elkövetőjét 5-15 évig, az elbíráláskor hatályos 10-15 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. A büntetési tételkeret alsó határánál jelentkező különbségen túl is kijelenthető, hogy az új büntető törvény rendelkezései összhatásában szigorúbbak.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomó részben feltárta. További súlyosító körülményként értékelendő az I.r. vádlott terhére, hogy vele szemben folyamatban lévő három büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg cselekményét. Nem súlyosít az ügyész által hivatkozott előre kiterveltség, hiszen néhány esettől eltekintve a pénzintézetek sérelmére elkövetett rablások sajátja a helyszín előzetes felmérése, ez a vádlott terhére nem eshet. Nem fog helyt azon ügyészi álláspont sem, hogy az I.r. vádlott a figyelmeztető lövésekre nem, csak az irányába leadott lövések hatására hagyott fel a cselekmény befejezésével, ezért a kísérleti szakasz enyhítő körülmény nyomatéka kisebb. A kamerafelvételek tartalma alapján megállapítható, hogy az I.r. vádlott a belépését követően a biztonsági őr fellépése nyomán azonnal kifordul a bankfiókból. További enyhítő körülményként értékelte a másodfokú bíróság a két kiskorú gyermekről történő gondoskodást élettársa távolléte esetén.

A kiegészített bűnösségi körülmények figyelembevételével az ítéltábla úgy látta, hogy az I.r. vádlott szabadságvesztés büntetése súlyosítása nem indokolt.

Helyes a végrehajtási fokozat és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása és mértéke is.

Az előzetes fogvatartás beszámításával kapcsolatos rendelkezés ugyancsak törvényes.

Az iratok tartalma alapján módosításra szorul a jogerős szabadságvesztés foganatba vételének kezdőnapja (68. számú irat).

Helyesen rendelkezett a törvényszék a lefoglalt bűnjelek körében a lefoglalt paróka kivételével, ugyanakkor az ítélet rendelkező részében elmulasztotta megnevezni azokat, mely nélkül a végrehajthatóság nehezített. (bíróági iratok 18. sorszám alatti bűnjeljegyzék adatai alapján a végrehajtás foganatosítható)

Az I.r. vádlottól lefoglalt paróka vonatkozásában bírói bizonyossággal nem volt rögzíthető, hogy azonos a cselekmény idején használttal, így az sem jelenthető ki, hogy az elkövetés eszköze (a helyes hivatkozás az ítéletben írt Btk. 77.§ (1) bekezdés b.) pont helyett a.) pont lett volna), ezért az ítélőtábla a bűnjel lefoglalását a Be. 155.§ (1) bekezdése alapján megszüntette, a (2) bekezdés szerint az I.r. vádlott részére kiadni rendelte.

A fellebbviteli főügyészség átirata helytállóan tartalmazza, hogy elmulasztotta a törvényszék a lefoglalt 10.000 ft-os bankjeggyel kapcsolatos vagyonekbevételezés indokolását.

A Btk.77/B.§ (1) bekezdés d.) pontja szerint vagyonekbevételezést kell elrendelni arra a vagyontárgyra, amelyet a bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő feltételek biztosítása végett szolgáltatott vagy arra szántak, mely I.r. vádlott részéről megvalósult.

A nyomozati iratok 1883. oldalán található II.r. vádlotti nyilatkozat szerint a pénzt az elkövető fizette ki részére a fuvarért, ezért a vagyonekbevételezés törvényes annak ellenére, hogy II.r. vádlott büntetőjogi felelőssége tárgyában az elsőfokú bíróság nem foglalkozhatott állást, mert az eljárás alatt bekövetkezett halála miatt vele szemben a büntetőeljárást megszüntette.

A bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés helytálló.

Észlelte a másodfokú bíróság, hogy az ítélet bevezető részében a tárgyalási napok között 2012. április 14. napjaként feltüntetett időpont helyesen 2012. április 17. napja, a dátumot a jegyzőkönyv alapján módosította.

Rögzítette az I.r. vádlotti nyilatkozat alapján, hogy az állandó bejelentett lakcím - mely a Be. 258.§ (2) bekezdés b.) pontja alapján a rendelkező részben feltüntetendő - megszűnt, új lakcíme nincs.

Fentiekre figyelemmel a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Fővárosi Ítélőtábla a Be.361.§ szerinti nyilvános ülés keretében eljárva a Be.372.§ (1) bekezdése alapján járulékos kérdésben megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az elsőfokú ítélet kihirdetését követően előzetes letartóztatásban töltött időt a másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztébe a Btk. 99.§ (1) és (2) bekezdése alapján beszámította.

Budapest, 2013. év június hó 18. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Fatalin Judit sk.
előadó bíró

Dr. Révész Tamásné sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2012. június hó 21. napján kihirdetett 6.B. 1233/2010/79. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.314/2012/7. számú ítéletével eszközölt változtatással az I.r. vádlott vonatkozásában 2013. június hó 18.napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2013. évjúnius hó 18. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Weszely-Földvárszki Tünde
tisztviselő